

[Villemoes.]

der har været, nemlig Spørgsmaalet om, hvem der skal betragtes som Importører. Jeg kan nævne et andet. For et Aar siden blev der, hvad man fra visse Sider — det gjaldt til en vis Grad ogsaa mig — glædede sig over, givet større Mulighed for privat Vareudveksling. De private Vareudvekslinger er imidlertid blevet til praktisk talt Nul og Niks, og det kan maaske ikke være andet, men disse Stridspunkter og mange andre vilde praktisk talt helt falde bort, dersom man fulgte Venstre.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister. Jeg kan ikke forlange, at den højtærede Handelsminister skal svare mig derpaa lige i dette Øjeblik, da Handelsministeren jo ikke har siddet i sit Embede saa længe og ikke kan kende alle Detailler fra Fortiden, men jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han mener, at den Bemyndigelse, som foreslaas givet den højtærede Minister, er saa stor, at Handelsministeren paa dette Omraade praktisk talt bliver enevældig. Er det saaledes, som det i hvert Fald hidtil fra vor Side er blevet forstaaet, at man bestemmer, hvilke Varemængder der maa komme ind i vort Land, og fra hvilke Lande de skal importeres, eller er Bemyndigelsen saa stor, som det i enkelte Tilfælde under den Lov, vi nu har, er blevet praktiseret, at Administrationen ikke blot kan sige til et Importfirma her i Landet: Værsaagod, her er en Attest, hvorefter du kan importere de og de Varer fra det og det Land, men yderligere kan tilføje den Klausul, at Varerne skal købes fra en bestemt Virksomhed i det fremmede Land? Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han billiger dette, og om han billiger, at man giver Valutaattester paa Import af Varer her til Landet med den Klausul, at disse Varer skal afhændes til bestemte Købere, sælges til Brug i bestemt Øjemed. For hvis disse Former for Samhandel med Udlandet skal praktiseres, kan man uden Overdrivelse sige, at saa har den højtærede Handelsminister Eneret i Renkultur. Det har indtil Dato i Almindelighed været saadan, at en Valutaattest lød paa et vist Kvantum Varer fra et bestemt Land. Skal den nu kunne indskrænkes til kun at gælde Varer fra en bestemt Leverandør i det

fremmede Land, og skal der kunne stilles Krav om Afhændelse i bestemt Øjemed? Skal virkelig den Myndighed, som den højtærede Minister ønsker, udstrækkes saa vidt, som jeg her har nævnt? Jeg tror, det hidtil kun er sket i Undtagelsestilfælde, men jeg spørger derom. Hvis Forholdet er saaledes, er der ikke mere at diskutere, saa er en evældig Diktaturmyndighed givet til den højtærede Handelsminister og det Kontor, som han er øverste Chef for.

Den Opgave, som Administrationen har paa dette Omraade, er efter min Erfaring overordentlig vanskelig, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at udtale min Anerkendelse af den relativt gode Maade, Valutakontoret er blevet ledet paa. Jeg tør sige, at Kontorchef Cohn har været en god Mand paa den omtrent umulige Plads, som han har haft. Jeg tør sige det samme om Kontorchef Lindgreen, og jeg vil tilføje, at Handelsministeriets Embedsmænd, Departementschef Dalhoff og nuværende kst. Departementschef Jespersen, i disse Aaringer har udført et beundringsværdigt stort og godt Arbejde med denne overordentlig vanskelige Opgave.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg agter ved Afslutningen af denne første Behandling at foreslaa Forslaget henvist til Udvalgsbehandling, hvilket jeg gør ud fra den Betragtning, som den højtærede nye Handelsminister forhaabentlig deler; at Regeringen har den Opgave, den Pligt, kan jeg godt sige, at mægle mellem de to Ting, at mægle mellem Partierne. Vor Medvirken til det forelagte Lovforslags Gennemførelse kan den højtærede Handelsminister ikke paaregne.

P. Christensen: Næst efter Sociallovene er Valutaloven sikkert den Lov, der har været mest omtalt, i hvert Fald i de senere Tider, umiddelbart før Valget, under Valget og efter Valget og nu senest i det høje Folketing under den meget indgaaende Behandling, som der har fundet Sted, hvorefter den højtærede Handelsminister nu i Dag har forelagt Lovforslaget her i Tinget med de dertil hørende Motiveringer. Der vil derfor ikke være Anledning til at komme dybt ind paa Lovforslagets Enkeltheder, og der vil formentlig heller ikke være stor Anledning til at komme ind paa en